

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2019 r.

Sąd Rejonowy w Prudniku II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Tomasz Ebel
Protokolant:	st.sekr.sądowy Ewa Mróz

przy udziale Prokuratora Rejonowego K. J.

po rozpoznaniu w dniu 22 października 2019 r., 19 listopada 2019 r.

sprawy

D. K. (K.)

s. M. i B. z domu G.

ur. (...) w G.

oskarżonego o to, że:

w dniu 29 czerwca 2019 r. w P. gm. G. kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki V. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości – 1,58 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu

tj. o przestępstwo z art. 178a § 1 kk

I. uznaje oskarżonego D. K. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu tj. przestępstwa z art. 178a § 1 kk i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 kk i art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej w punkcie I wyroku kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 2 (dwóch) lat;

III. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych kat. B prawa jazdy na okres 4 (czterech) lat;

IV. na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego w punkcie III wyroku zakazu zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 29 czerwca 2019 r. do dnia 19 listopada 2019 r.;

V. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 (pięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

VI. na podstawie art. 627 kpk i art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych obciąża oskarżonego kosztami postępowania w całości zasądając je na rzecz Skarbu Państwa wymierzając mu opłatę w wysokości 120 złotych.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

29 czerwca 2019 r. oskarżony D. K. pojechał swoim samochodem marki V. (...) z S., gdzie zamieszkuje na godzinę 6 rano do pracy w Fabryce (...) w G.. Około godziny 9 oskarżony zwolnił się z pracy i poszedł do sklepu, gdzie zakupił alkohol w postaci trzech piw (...), które wypił. Po spożyciu alkoholu oskarżony postanowił pojechać swoim samochodem do kolegi w M.. Za oskarżonym, po godzinie 11 od skrzyżowania na S. jechał swoim samochodem z N. do N. M. M. (2). Oskarżony jadąc bezpośrednio przed M. M. (2) kilkakrotnie przekraczał oś jezdni bez wyraźnego powodu, a w końcu zjechał do zatoczki autobusowej za skrzyżowaniem na M.. M. M. (2) minął oskarżonego, ale po 200-300 metrach zawrócił i podjechał do zatoczki. Następnie M. M. (2) podszedł do samochodu oskarżonego, z którego ten chciał wysiąść. M. M. (2) wyczuł od oskarżonego woń alkoholu i wyciągnął ze stacyjki jego auta kluczyki. Oskarżony wysiadł z auta, chwiał się, belkotliwie zaproponował M. M. (2), że „mogą to załatwić w inny sposób”. M. M. (2) nie miał ze sobą telefonu. Po chwili na miejsce podjechał wraz z kobietą K. K., sąsiad oskarżonego. Wziął od M. M. (2) kluczyki do auta oskarżonego i odwiózł go jego samochodem do domu S.. Po przyjeździe na miejsce oskarżony wszedł do domu i od razu udał się do swojego pokoju gdzie zasnął. W tym czasie M. M. (2) wrócił się do domu, skąd o 11.35 zawiadomił Komisariat Policji w G. o zdarzeniu. Oficer dyżurny wysłał w rejon skrzyżowania patrol policji w osobach M. C. i K. S.. W trakcie dojazdu na miejsce funkcjonariusze zostali przekierowani do domu oskarżonego. Po rozmowie z matką oskarżonego B. K. w jego domu funkcjonariusze udali się do pokoju oskarżonego. Oskarżony oświadczył im, że wcześniej po pracy spożywał alkohol z kolegami, a później pojechał samochodem do kolegi do M.. Oskarżony oświadczył, że po powrocie do domu od razu udał się do swojego pokoju oraz że już nie spożywał żadnego alkoholu. W pokoju oskarżonego funkcjonariusze policji nie ujawnili żadnego alkoholu, ani śladów jego spożywania. Oskarżony został dowieziony do Komisariatu Policji w G., gdzie poddano go badaniom na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Badanie alkometrem z godziny 12.34 wykazało u niego 1,58 mg alkoholu w litrze wydychanego powietrza, z godziny 12.36 – 1.53 mg, z 13.02 – 1.58 mg, z 13.04 - 1,52 mg, z 13.32 - 1.45 mg a z 13.33 - 1,47 mg. Oskarżonemu zatrzymano prawo jazdy oraz wystawiono wezwanie do stawiennictwa na dzień 1 lipca 2019 r. Oskarżony stawił się na przesłuchanie nietrzeźwy (1,64 mg alkoholu w litrze wydychanego powietrza) więc od czynności odstąpiiono.

dowód:

notatka urzędowa – k.1,

protokoły badania – 2,3,6,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego – k. 20,49-50,

zeznania św. B. K. – k.50,

zeznania św. K. S. – k.53,

zeznania św. M. C. – k.53-54,

zeznania św. M. M. – k.54.

Oskarżony w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa, złożył wyjaśnienia oraz wyraził zgodę na wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzania rozprawy w trybie art.335 §2 kpk. W toku postępowania sądowego oskarżony zmienił swoje wyjaśnienia oświadczając, że jechał samochodem po wypiciu 3 piw o pojemności 0,33 ml, a następnie już po powrocie do domu spożył w pokoju (...) ml 45 procentowej wódki marki Finlandia.

Oskarżony D. K. jest kawalerem, nie ma dzieci, posiada wykształcenie zawodowe, nie pracuje, pozostaje na utrzymaniu rodziców, nie posiada majątku większej wartości, nie był uprzednio sądownie karany.

dowód: wyjaśnienia osk. – k. 20,49-50,

dane osobopoznawcze – k. 16,

dane o karalności – k. 15.

Sąd zważył co następuje:

W świetle materiału dowodowego w postaci zeznań świadków – M. M. (2), funkcjonariuszy policji K. S. i M. C., wyjaśnień oskarżonego złożonych w toku postępowania przygotowawczego, a nadto wyników badań oskarżonego na zawartość alkoholu, należy przyjąć, że wina i sprawstwo D. K. w zakresie przypisanego mu wyrokiem czynu nie budzą żadnych wątpliwości. W ocenie Sądu, na podstawie powyższych dowodów jako wewnątrznie spójnych i logicznych, wzajemnie się uzupełniających, można odtworzyć rzeczywisty przebieg zdarzenia z dnia 29 czerwca 2019 r., polegającego na prowadzeniu przez oskarżonego samochodu w stanie nietrzeźwości w ruchu lądowym w P..

Sąd przydał w/w świadkom walor prawdomówności albowiem w toku całego postępowania nie ujawniły się żadne okoliczności mogące wskazywać, aby M. M. (2) oraz funkcjonariusze policji fałszywie obciążali swymi zeznaniami oskarżonego, który przed zdarzeniem w ogóle nie był im znany. Na takie okoliczności nie wskazywał i sam oskarżony.

M. M. (2) precyzyjnie przedstawił sposób jazdy oskarżonego przed zabraniem mu kluczyków. Manewry wykonywane przez oskarżonego na drodze, skłoniły go wręcz do zawrócenia do miejsca w którym wcześniej zatrzymał się oskarżony, ponieważ takie duże, według tegoż świadka stwarzało on zagrożenie dla ruchu drogowego. M. M. (2) opisał też stan nietrzeźwości w jakim znajdował się oskarżony po opuszczeniu pojazdu. Wszystkie te, obserwowane przez M. M. (2) zachowania się oskarżonego oraz zabranie go z miejsca zdarzenia przez inną osobę skłoniły tegoż świadka do powrotu do domu i zawiadomienie stamtąd policji.

Przybyli do miejsca zamieszkania oskarżonego funkcjonariusze policji zeznali z kolei, że już pod jego domem, mężczyzna który wcześniej odwiózł oskarżonego oświadczył im, że D. K. jest nietrzeźwy. Funkcjonariusze zgodnie zeznali, że zastali oskarżonego w jego pokoju, w którym nie ujawnili żadnych śladów wskazujących na spożywanie przez niego alkoholu po powrocie do domu. Sam oskarżony zrelacjonował im, że spożywał w G. alkohol, a następnie prowadził swój samochód po drodze w kierunku M.. Oskarżony wskazał, że po powrocie do domu nie spożywał już żadnego alkoholu.

W świetle tych okoliczności Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego z postępowania przygotowawczego, w których przyznał się do winy i opisał okoliczności, w jakich doszło do popełnienia zarzucanego mu czynu. W wyjaśnieniach tych nie wskazał, aby po powrocie do domu, a przed przyjazdem policji miał spożywać jeszcze jakiś alkohol. Podczas przesłuchania wyraził dodatkowo zgodę na wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzania rozprawy. Sąd nie ustalił żadnych przy tym okoliczności wskazujących na to, aby podczas przesłuchania oskarżony nie miał zapewnionej swobody wypowiedzi, bądź też znajdował się, jak później wyjaśnił w stanie nietrzeźwości. W stanie takim znajdował się oskarżony w dniu 1 lipca 2019 r. (1,64 mg/l), kiedy to stawiał się na przesłuchanie, jednak wówczas czynności z nim nie przeprowadzono, tylko przełożono je na 3 lipca 2019 r. i dopiero wtedy wykonano (zdarzenie miało miejsce 29 czerwca 2019 r.). Z tych względów Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego złożonym w postępowaniu jurysdykcyjnym. Oskarżony podał w nich, że przed jazdą samochodem z G. wypił trzy piwa o pojemności 0,33 ml, a po powrocie do domu jeszcze całą butelkę 45 procentowej wódki marki Finlandia o pojemności 250 ml, którą po o wypiciu schował w barku. Faktem notoryjnym jest, wskazany przez oskarżonego alkohol nie występuje u tego producenta w ofercie. Dodatkowo wersji oskarżonego nie potwierdziła jego matka B. K., która zeznała, że syn nie ma barku i że z reguły pije tanie piwo z butelki, i to nie w domu, ponieważ jego ojciec jest wyczulony na spożywanie alkoholu w domu. W ocenie Sądu powyższe wyjaśnienia oskarżonego są kłamliwe, zmierzające do uniknięcia odpowiedzialności karnej przez oskarżonego.

W obliczu ustaleń stanu faktycznego zachowanie przypisane oskarżonemu wypełnia zespół ustawowych znamion przestępstwa z art.178a §1 kk, zgodnie z którym „kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka

odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2”. Oskarżony prowadził bowiem pojazd mechaniczny (samochód) w ruchu lądowym (drogą publiczną) będąc w stanie nietrzeźwości (co najmniej 1,58 mg alkoholu w litrze wydychanego powietrza).

Zgodnie z przepisami art.53 kk sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa (§1); §2 stanowi zaś, że wymierzając karę, sąd uwzględnia w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, zwłaszcza w razie popełnienia przestępstwa na szkodę osoby nieporadnej ze względu na wiek lub stan zdrowia, popełnienie przestępstwa wspólnie z nieletnim, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także zachowanie się pokrzywdzonego.

Uwzględniając powyższe dyrektywy Sąd przyjął, że kara 6 miesięcy pozbawienia wolności wymierzona oskarżonemu z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 2 oraz wymierzone oskarżonemu obligatoryjnie, na zasadzie art.42 §2 kk zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych kategorii B prawa jazdy na okres czterech lat oraz na podstawie art.43a §2 kk świadczenie pieniężne w kwocie 5000 zł przy przyjęciu pozytywnej prognozy kryminologicznej wdrożą oskarżonego D. K. do przestrzegania w przyszłości porządku prawnego, w szczególności w zakresie przestrzegania zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Zdaniem Sądu, przy uwzględnieniu znacznego stopnia zawinienia (oskarżony spożywał alkohol niedługo przed jazdą samochodem i to w znacznej ilości), jak i stopnia społecznej szkodliwości czynu, na który składa się ilościowe stężenie alkoholu u oskarżonego w trakcie jazdy samochodem oraz odcinek drogi jaki pokonał, kara ta będzie współmierną odpłatą za jego popełnienie. Wymierzona oskarżonemu kara winna nadto spełnić cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie ma osiągnąć wobec oskarżonego oraz w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Sąd zważył przy tym na postawę oskarżonego, który finalnie nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu oraz na uprzednią niekaralność oskarżonego.

W związku z zatrzymaniem oskarżonemu prawa jazdy Sąd orzekł jak w pkt. IV wyroku.

Orzeczenie o kosztach postępowania uzasadnia treść przepisów prawa cyt. w punkcie VI wyroku, a nadto sytuacja materialna oskarżonego (brak innych osób na utrzymaniu).